

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 548. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm29873/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

at forlade Phillips, og Pelsb har sikket Det i, at her gjaldt Dids-Sproget „Nob tepher alle Lovr“^{*)}.

Følgen var nemlig, at efter Breven med Phillip (i det andet Aar af den 146de Olympiade) traadte Herolden frem paa Stus-Madsen, ved de Tjshimiske Lige, og udsalvtede „at det Romerske Raad og Holst-Herren Titus Dulcius satte hermed alle Gæsterne i Frihed, saa de skulde nyde deres Stæder hvit og frie, med Forslov til at følge deres Fædrene-Stikke.“ Noget, der saa langt overgik Alles Forventning, at Man endog turde træde sine egne Dren, end lige sin Nabes Fortælling, saa Herolden maatte frem igjen og endnu engang tydelig gjentage de forunderlige Ord. Nu kunde Barerne ligesaa godt gaar hjem og lægge sig, thi Ingen havde Die for dem, men Alle stumede omkring „Titus“ som de var færdig at hvale med Rkaar-Tegn og begrave under Blomster-Krands, ja Man bar sig i alle Maader ad, som Man var forrykt. Dette er Polybs Beretning, som selv dengang har været en lille Gryde med Dren, og han laster ingenlunde Henrykkesen, men finder den Romerske Beslutning dobbelt beundringsværdig, fordi det kun var med Moie „Titus“ havde faaet „Limænderne“ gjort begjærligt: at naar Man virkelig vilde have Død for at være den Græske Friheds Støtter og stoppe Munden paa Utoverne, maatte Man hveken holde paa Korinth eller Chalkis, men virkelig gjøre Noget for Dren^{**)}.

Vi har nu vel endt ved at dele Henrykkesen, dels fordi det dog immer kun er „Fanger“ Man „sætter i Frihed,“ og dels fordi jo mere „utrolig“ en Tyrans Udelmodighed falder, des rimeligere måne vi kalde det, at han snarst for Moor gjør-Slaver af dem, han for Spas gav fræ; men om vi end havde faaet ved de Tjshimiske Lige, ligesaa heitoplyste som vi gaar paa Komædie, maatte vi dog have et Steen-Hjerte for

^{*)} Polyb (Bundbøger om Død) XVII. Platarts Flaminin.

^{**)} Polyb (Besandigheds-Bundbøger) IX. Titus XXXIII. 31—33.

